

A megújulás lendülete ! ?

Éves jelentés - 2017

Dr. Hafenscher Károly a MEE Zsinatának lelkes elnöke

Mivel elnöktársam a tőle megszokott precíz és alapos módon felsorolja az elnökségi munkához kötődő eseményeket (most is köszönet érte), továbbá, mivel minden egyes ülés alkalmával az elnökségi jelentésben felsoroljuk a két ülés között zajló eseményeket, ezért én nem fogok most ezekről szólni.

Természetes, de talán tőlem idén különösen is elfogadható, hogy a mögöttünk lévő év minden eseményét, s a lezajlott események minden következményét és kihívását a reformáció kezdetének ötszáz éves évfordulója szemszögéből nézek. Amikor a zsinat lelkesi-elnöki jelentését adom, akkor is ennek alapján értékelek.

Az esztendő számomra (is) azzal az eseménnyel és a belőle fakadó attitűddel kezdődött, ami Lund (2016. október 31.) meghatározó öröksége: Ferenc Pápa és Munib Yuanan, a Lutheránus Világszövetség akkori elnöke találkoztak, s a rájuk bízottak nevében közös istentiszteleten adtak hálát és bűnbocsánatért imádkozva tartottak bűnbánatot az elmúlt fél évezredért.

Igen, csak így lehetett emlékezni, a jelen kérdéseire és kihívásaira választ adni, s a jövőt tervezve építeni 2017-ben: hálaadással és bűnbánattal. Ezt akkor sem vehetjük elcsépelet szlogennek, ha sokan bele sem gondolnak a hálaadás és a bűnbánat-bűnbocsánat életfontosságú, sőt örökéletfontosság kategóriába. Ötszáz éves és egy éves visszaemlékezésünk, értékelésünk is ennek figyelembevételével történhet.

Jó légkör

Az elmúlt esztendőben is azt tapasztaltam, hogy pozitív hangulat van a zsinaton. Köszönöm Istennek és nektek testvéreim, hogy a Magyarországi Evangélikus Egyház Zsinata testvéri, jó légkörben tartja üléseit. Nem volt ez mindig így – emlékezünk mi, akik számos cikluson át voltunk ebben a munkában, s olykor nagy a kísértés, hogy ezt a jó légkört valami megzavarja. Az elmúlt esztendőben próbáltunk vigyázni erre, s ez közösen sikerült. Csak a jó hangulatú egyháznak van jó kisugárzása. Kérem, a ciklus hátralevő részében is figyeljünk erre.

Csendes, konzekvens munka

Csendes, konzekvens munka zajlott az év találkozásain és a plenáris ülések közti megbeszéléseken. Köszönet mindenkinek, aki ebben részt vett. Egyszerre kellett megfelelnünk hosszútávú elkötelezettségeinknek és az aktuális feladatoknak. Mindkettő folyamatosan napirenden volt, az elért eredmények (gyülekezetplántálási döntés, új gazdasági törvény, életpályamodellekkel való foglalkozás, stb.), ill. a még be nem fejezett feladatok (misszió, jogi személyiség kérdése, egyszerűsítés folyamata) arról tanúskodnak, hogy kemény munka folyt a háttérben is és a látható felületeken is. Ugyanakkor el kell mondani, hogy a munka eloszlása nem mindig arányos. Van, aki sokat vállal, van, aki csak a minimális tennivalót látja el. Érezhető, hogy a zsinat tagjai az egyéb egyházi területeken is elkötelezett testvérként sok-feladatú emberek, akiknek energiája számos területen le van kötve. Így nemegyszer már nem jut erő a két ülés közötti - zsinati listán történő – véleményezéshez, állásfoglaláshoz. A zsinati ülésekre való felkészülést érdemes lenne erősíteni, segítene a hatékonyabb munkához, ha az anyagok részletes és alapos ismeretével zajlanának a plenáris diskussziók.

Sokan vagyunk, de nem elegendő?

Sokan vagyunk, de nem elegendő, hiszen nagyon sok a feladat – hallom nem egyszer. Az előttünk levő ciklusban igen megemelkedett a zsinati tagság száma. Mivel több helyen megfogalmazódott, hogy csak

a reformáció évében ne újítsunk semmit (hiszen most ünnepeünk ...), nem erőltettük a zsinat létszámcsökkentését és az ahhoz szükséges jogszabályi háttér megteremtését. Ennek ellenére meggyőződésem, hogy nem a létszámnövelés, nem is a feladatcsökkentés a megoldás, hanem az arányosabb feladatmegosztás és a koncentráltabb munka. A ciklus végén a mérlegkészítésnél és a jövőtervezésnél erre is szeretnénk javaslatot tenni a következő zsinatnak.

Bizottsági munka, zsinati tanácsi munka

Ezúton is köszönöm mindazoknak, akik többletfeladatot vállaltak a bizottsági munkában – időt és energiát nem kímélve. Az állandó és az alkalmi bizottságainkra, munkacsoportjainkra is igaz ez. Értékes munkát végeztek. Ugyanakkor azt tapasztalom, hogy néhány ember emberfeletti feladatot vállal, mások meg kevesebbet. Ugyanazok az emberek vállalnak több csoportban is plusz tevékenységet, így az átlagnál aktívabb emberek száma viszonylag alacsony. Ez azonban azzal is jár, hogy az így túlterhelt társaink nem tudnak mindig, mindenhol jelen lenni. Komoly szervezési munkát igényel, hogy a bizottsági ülések és a zsinati tanács így érdemben (viszonylag kevés hiánnyal) tudjon dolgozni.

Kapcsolat az országos presbitériummal és az országos elnökséggel

A ciklus kezdetén kitűzött célunk, hogy ti. jó, békés, kiegyensúlyozott kapcsolatunk legyen az egyház operatív vezetésével – most már természetes módon működik. Nincs zsinat-OP vagy zsinat-országos elnökség konfliktus, esetleg szembenállás. Azt azonban továbbra is kérni szeretnénk az operatív vezetés fórumaitól, hogy azokat a jelzéseket, amiket alkalmanként (vagy folyamatosan) adunk időben és mélységében vegyék figyelembe, hiszen az egyház legfelsőbb döntéshozó testületének elnöksége nem alaptalanul „tartotta napirenden” azokat a kérdéseket (egyszerűsítés, misszió, kompetencia meghatározás stb.) amikben egyeztetést, érdemi tárgyalást kértünk. Fontos lenne a jövőben medret adni az ilyen munka-összehangolásoknak, egyeztetéseknek.

Készség a megújulásra

A megújulás lendületével fogtunk ebbe az évbe. Erre kötelezett fél évezredes reformációi örökségünk. Örömmel vettük jelét annak, hogy gyülekezeti, regionális és országos szinten egyaránt mutatkozott készség a külső-belső megújulásra. S nem csak afeletti örömmel fogalmazzuk meg, hogy végre méltó környezetben ülészhet zsinatunk, és méltó helyen zajlik egyházunk egészét összefogó és segítő munka (Üllői út), hanem egyházunk számos programjában, kísérletében, igyekezetében jelen volt a megújulás vágya, s az ehhez szükséges felülről való „Lélek-kérés”. Sajnálom, hogy zsinati munkánkkal kapcsolatban néhány ponton – külső és belső fékeket érezve – nem éltünk a megújulás és megújítás lehetőségével (pl. a törvénykönyvünk átalakításával: az egyház alkotmány kerettörvényének megalkotásával, s általa a részletes szabályzások rugalmasságának megteremtésével).

Köszönet a testvéreknek – köszönet a türelemért

Rövid beszámoló végén köszönetet mondok – elsősorban Elnöktársamnak a konzekvens és szívós munkáért, a Zsinati Tanács tagjainak a közösségi munkáért, az Országos Elnökségnek és az Országos Presbitériumnak az együttműködésért, a Testületi iroda vezetőjének, Benkő Ingridnek és kiváló munkatársainak a megbízható háttérért, az Országos Irodának a nyitottságért, s a zsinat minden egyes tagjának az elvégzett munkáért, a testvéri közösségért és az egyházfélő- és építő szeretetért. S külön is köszönöm, hogy egyházi szolgálataim mellett nagy időráfordítást igénylő közéleti elfoglaltságomat türelemmel és segítő hozzáállással hordozták.

Bűnbánat, bűnbocsánat és hálaadás kísérje, takarja be és emelje a mögöttünk lévő zsinati évet.

Erős vár a mi Istenünk!